

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207708976000/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

En ædel Sjæl man siger — ved min Ære,
Et trofast Hjerte! Og hvad der er vist,
Et Bryst saa ubekjendt med Svig og List,
Som altfor ømt til Jordens Qval at bære;
Af hendes Liv skal hver en Spotter lære,
At Sandhed vinder Seier dog tilsidst,
At Verdens Trøst er meer end tom Beklagelse:
Saa raaber man omkap i øm Deeltagelse.

Hvorlænge? — Otte Dage! Ikke længer?
Hvad? Otte Dage er en Evighed
I Livets Strøm, hvor Bølgen snart fortrænger
Den forudgangne Bølge fra sit Sted,
Der ruller, til den sporløs synker ned.
Og derfor vee Enhver, hvis Hjerte hænger
Ved Bølgens Skum, ved Boblens Glimmer fast:
Den brister — Alting bristede da den brast.

Byg ei dit Huus paa Sand, thi bort det svinder,
Stol ei paa Guld, thi falsk er Guldets Klang,
Haab ei, at Lykken i dens Flugt du binder,
Tro ei paa Kjærligheds Sirenesang!
Alt er som Strømmen, der forbi dig rinder,
Ved tørre Bredder vandrer du engang;
Thi giv det Flygtige ei Rum i Barmen,
Og, efter Skriften, hold ei Kjød for Armen.

Alt drive skal dig i dig selv tilbage,
Hvor Tiden slumrer i dit eget Bryst,
Som Kjærnen i dit Indre vil opdrage
Ved Livets Regn og Solskin: Sorg og Lyst.
Du selv er Spire, Væxt og Fremtids Høst,
Du selv skal Sæden i dit Huus modtage;
Men hvad i Rummet svæver fjernt og vidt,
Selv nok saa nær ved dig, er ikke dit.

Du skal forlade Alt, og Alt forlader
Dig tidlig eller seent. Den Rest, du har,
Er Frugten kun som Tankens Bløst dig bar,
Er Hjertets Væld, hvor Følelsen sig bader,
Hvor tidt end Livets Bog du gennemblader,
Du finder aldrig hvad dens Indhold var:
Dig Verden, og du Verden vender Ryggen,
Fra Lyset bort du vandre vil i Skyggen.